

langt fra er begejstrede for det ærede Medlems Skraben-til-sig-Politik sat i System. Dem nænner det ærede Medlem dog vist ikke at sætte udenfor det danske Landbrug. Tilbage er den Flok, der er enig med det ærede Medlem i hans ensidige agrariske Politik; men de udgør ikke det danske Landbrug, og dem vil jeg virkelig have Lov til at kritisere og angribe, fordi de følger det ærede Medlem. Men det er ikke ensbetydende med, at jeg har æreskændet dem.

Det ærede Medlem er nu ikke saa modig, som jeg havde tænkt mig. Han vil have Lov til at angibe enhver, der ikke er enig med ham, og det i de stærkeste Udtryk, men naar han bliver angrebet lidt haandfast, udstøder han de ynkeligste Klagehyl og optræder som den forfulgte Uskyldighed. Han vil have, jeg havde nær sagt, Æren af at staa som Ordfører for en ensidig Agrarpolitik, men naar han drages til Ansvar for sit Ordførerskab, kryber han i Ly bag det danske Landbrug. Han vil have Lov til at optræde som en rigtig Kraftkarl, men naar han selv bliver angrebet, skyder han det danske Landbrug frem foran sig. En saadan Optræden er just ikke en Helteoptræden. Den forekommer mig at have mere af det stympetagtige i sig. Det ærede Medlem er for Resten ikke selv saa bange for at bruge stærke Ord —, jeg siger ikke „æreskændende“ — overfor Folk, der hører til det danske Landbrug. I sin Tale forleden betegnede han de organiserede Husmænd som Folk, der kysser Riset. Ja, en saa krænkende Udtalelse vil det ærede Medlem have Lov til at bruge. Men det er jo kun Husmænd, han taler om ved den Lejlighed, og mod dem maa det nok være tilladt at bruge en grov Mund.

For Resten vil jeg en Gang for alle sige det ærede Medlem, at jeg kritiserer ogsaa, naar jeg finder Fejl hos Folk, der hører til Landbruget. Det kan godt være, det ærede Medlem mener, at Landbruget, enten det nu er Proprietærer, Godsejere, Gaardmænd eller Husmænd, er tabu, vi ikke maa røre ved; vi har blot at bøje os for alt, hvad der kommer fra Landbruget. Men saadan er vi dog ikke stillede her i Landet. Har det ærede Medlem Lyst til at staa i den Stilling — det kan jeg tænke, han er jo sely Landbruger, saa han kan komme til at staa og bukke lidt for sig selv, det vilde han maaske ikke være saa ked af, — saa skal han have Lov til det; men jeg føler mig ikke forpligtet til at indtage en saadan Stilling. Gør de, der hører til det danske Landbrug, Fejl, vil jeg have Lov til at kritisere og angribe dem; men at man i den Anledning

skulde have Ret til at sige om mig, at jeg æreskænder dem, tror jeg ikke er rigtigt. Jeg tror, man fra det danske Landbrugs Side sætter Pris, megen Pris paa Ærlighed, og at man godt kan tage mod et aabent Angreb; og jeg tror ikke, at det ærede Medlem vil faa Tilslutning mellem Landmænd, der sætter Pris paa Aabenhed og Ærlighed, naar han paastaar, at den, der angriber, ogsaa æreskænder.

Hvis jeg skulde have æreskændt det danske Landbrug, var der mange andre, der ogsaa skulde have gjort det — det er ingen Undskyldning for mig, det indrømmer jeg — men mange andre har kritiseret det ærede Medlems Standpunkt, jeg er ikke den eneste. Vi har i disse sidste Dage set radikale Standsfæller af det ærede Medlem tage ganske haandfast paa ham. Det har været mig en Glæde at høre, at Partifæller af mig, der tilhører samme Stand som det ærede Medlem, saa bestemt har taget Afstand fra den specielle Politik, som han staa som Ordfører for. Vi har set en god konservativ Mand og stor Landbruger som det ærede 6te Medlem for Præstø Amt (Ulrich) tage Afstand fra det ærede Medlem fra Søbys ensidige Agrarstandpunkt. Et andet æret konservativt Medlem, det 6te Medlem for Maribo Amt (Asger Karstensen) udtalte sig forleden i akkurat samme Retning, og jeg skulde tro, at det ærede Medlem fra Sorø (Martin Hansen), det ærede Medlem fra Søbys Partifælle, heller ikke er saa helt begejstret for hans ensidige Agrarisme. Lad mig i denne Forbindelse, da jeg nævner Sorø, sige, at vi ved jo alle, at et saa anset Venstrebladsom „Sorø Amtstidende“ i ret stærke Udtryk har taget Afstand fra det ærede Medlems ensidige Agrarpolitik. Det kan være, at det ærede Medlem fra Æbeltoft (N. Neergaard) bedre vilde kunne forstaa mit Angreb paa den ensidige Agrarpolitik, det ærede Medlem er Ordfører for, naar jeg bringer i Erindring „Sorø Amtstidende“s Udtalelser. Lad dette være en Indskudsbemærkning.

Det kan godt være, at det er disse Angreb fra det ærede Medlem fra Søbys egne nærmeste, som har irriteret ham saa stærkt, at han har tabt sin Selvbeherskelse og farer frem med den Slags Ukvemsord, han har brugt. Nu tør han imidlertid ikke vende sig imod disse sine nærmeste og Partifæller, og saa faar Arrigskaben Afløb overfor mig. Naa, det har jeg saamænd ikke saa meget imod, for jeg kan taale det, og jeg vil ærlig talt sige, at jeg sætter en Ære i at staa som en Modstander, absolut Modstander af den ensidige Agrarpolitik,